

Sylvi edelleen toipilaana

Sylvi kävi vuoden vaihteessa jalkaan tulleen kolhun takia uudelleen eläinlääkärin tarkistettavana alkuvuokosta. Jänteessä on pieni tapaturmainen vaurio, joka pitää parannella ennen kuin treeniin saa palata todenteolla. Kilpauraa näin pieni vamma ei juurikaan myöhästy.

Lunta tulvillaan.... Tänä talvena on lunta riittänyt. Se onkin hyvä, koska hangessa kahlaaminen on erinomaista liikuntaa toipilasaikana.

Palatessaan lomalta Juuso arvioi, että Sylvin etujalan vamma ei ole parantunut ihan niin hyvin kuin mitä hän olisi toivonut. Niinpä Juuso käytti Sylvin Jokimaan radan klinikalla eläinlääkäri Antti Kinnusen tarkastuksessa. Antti tutki jalan ensin päällisin puolin, ja sitten se ultrattiin.

Oikean etujalan ulkosyrjällä, jänteen kohdalla, on pieni paksuuntuma vuohisnivelen yläpuolella, joka tuntuu palpoidessa. Ultraäänessä näkyi arpeutunut repeämä jänteen pinnallisessa kerroksessa, lievästi tummentumaa ja nestettä jänteen päällä. Vaurio oli kuitenkin vain n. 5%, eikä enää akuutissa vaiheessa.

Eläinlääkärin mukaan tällaisessa vammassa ei ole kyse rasitusvammasta, vaan ulkopuolelta tulleesta kolhusta. Jo aiemmin Juuso kertoi vaurion tulleen todennäköisesti tarhassa riekkussa, ja myös tutkimuksen mukaan tämä on todennäköistä.

Kävelytreeniä hangessa jatketaan vielä kuukausi, jonka jälkeen jalka kotrolloidaan uudelleen.

Hoito-ohjeita

Kuinkas tällaisessa tilanteessa sitten edetään? Erilaiset jalkavammat ovat ravurien yleisimpiä vammoja. Jäntheisiin tai nivelsiteisiin voi tulla repeämiä tapaturmaisesti tai rasituksen seurauksena. Joskus tällaiset vammat ovat niin vakavia, että ne päättävät hevosen uran. Mutta erittäin usein hevoset myös parantuvat niistä, ja etenkin lievät vammat harvoin oireilevat enää uudestaan, kun ne kerran ovat saaneet kunnolla parantua.

Tärkeintä on ottaa rauhallisesti. Hevosta liikutetaan koordinoitusti, jotta se ei loukkaa itseään enempää. Jalkaa kylmätään ja sitä voidaan hoitaa esim. laserilla. Vakavampiin tapauksiin voidaan käyttää myös mm. kantasoluhoidoja. Jänne tai nivelside pidetään liikkeessä, jotta se arpeutuisi mahdollisimman joustavaksi. Jännehän on hyvin venyvä ja joustava kudoks, yksi luonnon kestävämpiä rakenteita. Mikäli tällaiseen kudokseen tulee vaurio, on ongelmana arpikudoksen joustamattomuus, minkä seurauksena hevonen saattaa saada uuden vamman vanhan vammakohdan vierestä. Siksi loukkaantunutta hevosta ei saa jättää liikuttamatta, vaikka liikunnan pitääkin olla rauhallista ja koordinoitua.

Hevosille on olemassa erilaisia kuntoutuspaikkoja, joissa on usein mahdollisuus mm. vesikävelyyn, solariumiin ja muihin hoitoihin. Juuso oli kuitenkin Sylvän kohdalla tullut siihen tulokseen, että tässä vaiheessa ei kannata siirtää hevosta, koska toipumisaika on oletettavasti melko lyhyt ja lumitilanteen takia esim. raviradan parkkipaikalla on hyvä kävelyttää hevosta. Lumi samalla kylmää jalkaa ja tekee hyvää sen parantumiselle. Oletettavasti kevään aikana Sylvi pääsee taas normaalitreeniin, eikä kilpaurankaan juuri pitäisi viivästyä - olettaen tietysti, että toipuminen etenee suunnitellusti.

Toivotaan Sylville mainioita hankikelejä, ja iloisia pakkaspäiviä kaikille kimppalaisille!

terveisin,

Johanna